

{ אז נדברו }

פרשת וישב תשע"ט | גליון מספר: 399 | לסדר: "שהיה שם שמים שגור על פיו..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

**לזכות התורם הנכבד הי"ץ
הדורש בעילום שמו...**

**יברכו השי"ת בשפע ברכה
והצלחה, ס"ד בכל מעשי
ידין!!**

**ניתן לקבל גיליונות בודדים
בלבד (לא לשיבות)**

**בכתובת חזון איש 34 פינת
דסלר, משפחת דרייפוס.**

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

חשיפה ראשונה מהמתבח!!! כשעוגה יוצאת טוב... מה הסוד???

כשיוסף הגיע למצרים... הוא היה כולו שפוף... מאיגרא רמא לבירא עמיקתא... פתאום קוראים לו עבד... זו הרגשה איומה... אבל אם תשים לב יוסף הצדיק מהר מאוד חזר לעצמו... איך?? מאיפה הוא קיבל כוחות להמשיך לשרוד את החיים?? התשובה כתובה בתורה להדיא:

ה' אתו!!! וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו!!! בקיצור: ה' היה איתו... אדם שה' נמצא איתו כל הזמן... אז לא משנה איפה הוא נמצא... תמיד טוב לו... יש לך אדם שנמצא במקום הכי טוב אבל אם ה' לא אתו... אז אין לו כלום... ואם ה' איתו אז גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עמדי... בקיצור: נו... זה לא חכמה... ה' היה איתו- עם יוסף... ממילא היה לו טוב...

אבל מה נענה לאותו יהודי שאמר לי... כסף לו ליוסף... אמנם הוא ירד למצרים... אבל ה' איתו... אז הכל היה טוב... אבל אני- טוען לי אותו יהודי... גם אני ירדתי למצרים... גם אני עובר תקופות קשות מאוד... אבל משום מה ה' לא איתו... לא... אני לא מרגיש שהוא איתו... ממש לא...

אז זהו שלא!!!! יהודי יקר: תקרא רש"י... ה' אתו... מה אומר רש"י?? **שם שמים שגור בפיו!!!!**
לא... זה לא היה אוטומטי... זה לא שה' התלווה אליו ככה בספונטניות... לא!! יוסף דאג שה' יתלווה אליו!!! יוסף כל הזמן קרא לה' שיהיה איתו!!! אז ה' נענה לבקשה והיה איתו...

כשיוסף ירד למצרים הוא היה בצרה מאוד גדולה... הוא היה שבור ורוצץ עד דכדוכה של נפש... ומשם!!! מהמקום הזה הוא התנער... והחליט: ה' נמצא גם פה!!! אני רק צריך לקרא לו... והוא התחיל לקרא לה'... הוא ביקש מה' שלא רק יהיה פה... אלא גם יראה לו שהוא פה... וה' הראה לו!!! ולא רק הראה לו!!! אלא הראה לכל מי שהיה סביבו... כן... וירא אדוניו כי ה' איתו... זה היה מאוד מורגש שה' איתו... איפה שיוסף הניח את היד שלו העסק היה מצליח... הכל רץ...

אבל אני אגלה לך סוד!!! עד עכשיו אמרתי לך רש"י... רש"י אומר שה' איתו- שם שמים היה שגור בפיו!!! אבל הרמב"ן במקום חולק עליו!!! וזה לשונו: **וירא אדוניו כי ה' אתו כי יצליחו מעשיו ככל עת יותר מכל אדם וידע כי מאת אלקים הוא לו וימלא חן בעיניו ושמו משרת לעלמו ופקיד על ביתו וכל ים לו נתן בידו להיות פקיד ונגיד על כל אשר לו בכית ובשדה ולכרבותיו בו מדרש אמרו מלחש ונכנס מלחש ויולא אמר לו מזוג רותמינו והנה רותמינו מזוג פושרינו והנה פושרינו שראה שכינה עומדת על גביו** בקיצור: הרמב"ן במילים אחרות אומר: שיוסף היה מה שנקרא "לענין"!! כשהבוס היה מבקש כוס קפה... הוא היה מביא לו בדיוק לפי הטעם שלו... לא חם מידי ולא קר מידי... לא יותר מידי סוכר וגם לא פחות מידי קפה... לבוס שלו אף פעם לא היה הערות על המתכון!!! זה נקרא "ה' איתו"!!! כי כל מה שהוא היה עושה הוא היה קולע למטרה... בזכות מה?? **בזכות שם שמים שגור על פיו!!!!** כן... כשיוסף היה מכין כוס קפה לבוס... הוא היה נושא תפילה חרישית... ה'... תעשה שהקפה יצא הכי גישמאק שיש... שלא יהיו גבישים... שבסוף לא תשאר אבנית... וגם הסוכר לא ישאר למטה... וכן הלאה וכן הלאה... כשיוסף היה מכין עוגה הוא היה מתפלל שהביצים יוקצפו כמו שצריך... לא יותר ולא פחות... וכן הלאה... אז פעם אמרתי את הרמב"ן הזה באיזה שמחה משפחתית... נגשה אלי אח"כ אמא עקרת בית ואמרה לי: יוסף הצדיק גנב לי את המתכון!!! מאיפה הוא ידע את המתכון שלי?? אני מבשלת ואופה הרבה... וכולם משבחים את המאפים שלי... ויש הרבה אמהות שמתקשרות ושואלות מה המתכון של העוגה הזו והפסטידה הזו... ואני עונה... אני מקריאה את כל הרשימה... אז יש משהו אחד שאני לא מגלה לאף אחת!!! את התפילות!!! על כל בחישה ועל כל לחיצה במיקסר אני מתפללת שזה יצא טעים וכולם ינהנו... את זה אני לא מגלה!! והנה הגיע הרמב"ן וגילה את המתכון שלי... אני "מתלוננת"!!! מה עם זכויות יוצרים!!!

אז כן!!! רבותי: גם אני מצטרף לגילוי המרעיש של הרמב"ן וכעת הגיע הזמן לגלות את הסוד:

אתה אוכל עוגה טובה...?? המנה אחרונה יצאה משהו משהו?? שתדע לך שבשקט בשקט כשאף אחד לא ראה... הגברת עמדה והתפללה שזה יצא טוב... ושכולם ינהנו וילקקו את האצבעות... וזה המתכון... כעת התגלה הסוד!!! יש לך חברותא טוב... שאתה נהנה ממנו... אתה פשוט מתענג להתנצח איתו בלימוד... אתה שואל מה המתכון?? כן... יש לו כנראה אמא שעמדה והתפללה שהבן שלה יהיה טוב ושיסתדרו איתו בחברה... ושישא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם... ואגב: אם כבר גילינו את המתכון!!!! אז אם קרה חלילה שפעם אחת העוגה יצאה פחות טוב... אז לא נורא... צריך להוסיף עוד טיפה טיפה לתפילות לחצי כוס סוכר... עוד כמה טפטופים של תפילות לשליש כוס שמן והכל יראה אחרת... רגע... ומה יקרה אם למרות הכל העוגה לא יצאה טוב?? אז גם לא נורא!!! אם התפילות על העוגה לא התקבלו!! אז מקסימום הם היו נדרשות וקריטיות יותר לבן שלומד כעת בישיבה... ויותר חשוב לך אמא יקרה שהוא יצא טוב מאשר העוגה... אז מקסימום בעוגה הבאה תוסיפי עוד כמה תפילות... שיהיה מספיק גם בשביל העוגה וגם בשביל הילד... מה שברור: ה' איתו!!! זה לא הוקוס פוקוס!! עובדים על זה!! מזמינים את ה'!! קוראים לו!!! הקב"ה מגיע... אבל בהזמנה מראש...

מי הכתיר את יהודה למלך??? מתי היתה ההכתרה??

יהודה כידוע היה נקרא מלך!!! הוא היה מלך על כל השבטים... גם בשעתו כשניהלו משא ומתן מול יוסף... מי מנהל את המשא ומתן? המלך! יהודה המלך!!!

נשאלת השאלה: מי הכתיר אותו למלך?? מתי היה המעמד ההכתרה הרשמי של יהודה להיות מלך?? **תבין**: בשלמא אם יהודה היה הבכור... לא!!! הוא לא הבכור... הוא גם לא הבן השני... ואפילו לא השלישי... הוא בכה"כ הבן הרביעי של יעקב... המספר ארבע לא אומר שום דבר מיוחד!!! אין שום סיבה שבעולם שהוא יקבל את המלוכה... יש מעליו שלוש בנים שבטי י-ה... שהם לא אנשים קטנים... יש כאן את ראובן שביושר מגיע לו המילה האחרונה... יש כאן את שמעון ולוי שיש להם מילה... ואוהו... כששכם בן חמור מגיע הם יודעים לנהל איתו שיחה נוקשה ועניינית... ובכל זאת מי לוקח את המלכות?? יהודה!!!

מה הפשט בזה?? מי הכתיר אותו? מתי הכתיר אותו?? ובאיזה זכות הוא נהיה מלך??

התשובה היא:

אף אחד לא המליך את יהודה למלך!!! אף פעם לא היתה הכתרה רשמית וגם לא תהיה!! יהודה הוא מלך בעצם!!! מלך על עצמו!!! איפה שהוא הולך ואיפה שהוא לא יהיה הוא מלך!! רוצה דוגמא קלאסית למלך?? ויהי היום ויהודה יורד מאת אחיו... האחים בעצמם מורידים אותו בגדולתו והוא יוצא בגפּו... יוצא לעולם הגדול... בודד בעולמו!!! ב"ה הוא זוכה להקים משפחה... יש לו אשה ושני ילדים... ברוך ה' הוא זכה לשקם את עצמו... והנה!!! אשתו נפטרה... ואח"כ שני הילדים נפטרים אחד אחרי השני... יהודה שוב מוצא את עצמו לבד לבד!!! אף אחד לא נמצא לצידי... אחיו הרחיקו אותו... וגם אשתו נלקחה ממנו... וגם שיכל את שתי ילדיו... כעת מה יש ליהודה בחיים?? אין לו כלום!!! תקווה אחת יש ליהודה... ס"ס אני בן של יעקב אבינו... יש לי שם טוב... ס"ס הייתי פעם מחותן של שם בן יעקב... בקיצור: לכה"פ יש לי סיכוי בהמשך החיים... ואז לפתע מגיע בוך!!! אבל כזה בוך... שיהודה לא יודע איך להתמודד עם הבוך הזה... ויהודה יכול להתנער מהבוץ הזה!! הוא יכול בקלות להכחיש כל קשר!!! ואצלו זה קריטי!!! תבין: ליהודה אין כלום בעולמו... אין לו אחים... אין לו אשה... אין לו ילדים... נשאר לו רק קצת שם טוב... שיתן לו סיכוי לשקם את חייו... והנה... מגיע עכשיו איזה בוך ומאיים על התקווה האחרונה שלו... ויהודה הוא מלך!!!! וכמו מלך מודה על האמת!! לוקח אחריות!!!!

ושם היה מעמד ההכתרה שלו!!! עשרות שנים יחלפו וכל השבטים יעמדו סביב מיטתו של יעקב אבינו וכשיגיע תורו של יהודה הוא ירתע לאחור... אבל יעקב אבינו יקרא לו: יהודה... בא בא... אתה יודוך אחיך!!! אתה מלך!!!! אתה מלך בכל מקום!! אתה מלך בלי צורך בהכתרה!!! אתה מלך על עצמך!!! וכולם צריכים כזה מלך!! אתה סמל ודוגמא למלך ללא תנאים!!! אתה מלך בלי צורך בהסכמה מאף אחד!! אתה מלך אמיתי!!!!

לציבור החרדי יש המון מעלות... אבל דווקא למעלות יש לפעמים תופעות לוואי שליליות...

בגלל שאנחנו ציבור חרדי מאוד מלוכד!!! כל קהילה וההתלכדות הפנימית שלה... כתוצאה מזה נוצר מין תחרות חברתית מלחיצה במירוץ החיים!!! יש כביכול קצב מסוים בחיים שכל חרדי נורמלי מרגיש דחיפה מאחורה... כאילו מישהו דוחף אותו מאחורה... נו... אתה צריך להדביק את הקצב... לדוגמא: בהרבה בתים בישראל קורה והבחור או הנערה מתעכבים בשידוכים... וזה קושי לכשעצמו... הבעיה היא שחוץ מהקושי לכשעצמו יש פה עוד קושי חברתי... מין לחץ כזה... נו... מה קורה?? השיירה המשיכה... לפי הקצב הבן או הבן שלך צריכים כבר להתחתן... נו... אז מה קורה?? נו... אין זמן... הם ישארו אחרונים בתחנה...

וכן הלאה וכן הלאה בכל שלב בחיים... הקב"ה מזמין לפעמים כל מיני עיכובים בשלל תחומים בחיים... וזה ניסיון וזה קשה... וזה התמודדות!!! אבל יש כאלו שלוחשים לי בשקט: עם הרבש"ע אני מסתדר... אני מקבל באהבה... אני מתפלל... אבל הקושי הגדול שלי הוא הקושי החברתי!!! אני מרגיש שאני מפגר אחרי כולם... כולם ממשיכים ואני נשאר לבד...

כן!!! זה החסרון שנובע מהמעלה של הציבור החרדי... זה שאנחנו נפגשים בבית הכנסת... נפגשים בכל מיני הזדמנויות וזה הופך אותנו לציבור מלוכד וחברתי... אז יש לזה גם חסרונות... (ואילו אצל החילוני... היות והוא בגדר "נפרד" ואין לו קהילה ומערכת חברתית כ"כ עוטפת... אז כשהוא מתעכב בחיים הוא לא פוגש את הלחץ הזה... אבל זה בסדר... אין מה לקנאות בחילוני... ומסמילא אין ברירה!!! כשיש התמודדות וכשיש משהו שמתעכב ולא מתקדם לפי הקצב החברתי... כאן אין ברירה

אלא לאסוף את המלכות של יהודה!!! אני מלך!!! ואני מלך ללא תנאים!! יהודה לא צריך הסכמה חברתית... לא מעניין אותי איפה אחרים אווזים... הוא לא פוזל מינה ושמאלה לראות מה הגרף... האם הוא נחשב מפגר אחרי כולם... או שהוא נחשב סיפור של הצלחה... לא!! בשביל זה יהודה הוא מלך!!! והוא מסתכל ישר לתוך המצב שלו ובוחן מה צריך לעשות ומה רצון ה' לפי מה שצריך לעשות עכשיו!!! לא מעניין אותו מה חושבים... ולא איכפת לו מה גידו... הוא מלך!!!!

יום יבא והקב"ה יניח עליו כתר מלכות ויקרא לכולם להמליך אותו... אבל זה כבר עניין של הקב"ה... את יהודה זה לא מעניין וזה לא נכנס בשיקולים שלו... כי הוא יהיה מלך בכל מצב... הוא יעשה את השיקולים הטהורים שלו בשביל להתחשב לא בימינה ולא בשמאלה... והקב"ה לפעמים מזמין מלכות!!!! כן... כשהקב"ה רואה את הבן שלו שהוא מספיק בוגר ומסוגל להיות מלך... אז לפעמים הקב"ה מוזיז את כולם קדימה... ומשאיר אותך מאחור... והנה... בני היקר... הכתר בידך!!! בידך להיות עכשיו מלך!!!!

כן... העם המשיך קדימה... ואתה נשארת לבד... לא לבד בתור מסכן... אלא לבד בתור מלך!

אל תדאג... אף אחד לא בורח... כשהקב"ה ירצה... הרי מלך פורץ גדר לעשות לו דרך... הקב"ה בקלי קלות יכול לפתוח כביש עוקף ואתה תעקוף את כולם... אבל עכשיו עזוב... כעת תהיה מלך!!! נשארת בחור אחרון בועד... זה לא קל... מאוד לא קל... אבל זו הזדמנות לפתוח ראש נקי ולא מושפע ממוסכמות חברתיות... עד היום רצית שידוך כמו... כמו שחבר שלי קיבל... שווער כמו שהחבר שלי קיבל... אז הנה... ברוך ה' יש לך הזדמנות לגדול בשנה ולבחון את הדברים ממבט של מלך... אברך יקר... כולם כבר נפקדו בילדים... ואתה לא בדיוק עומד בקצב החברתי... זו הזדמנות להסתכל על חיי משפחה ממבט קצת יותר מרום... קצת פחות חברתי ותינוקי... ממבט של מלך!!!! איפה שאתה--מלך!!!!

למעוניינים:

בסיעתא דשמיא ובחסדי ה' כי גברו עומדים אנו לקראת הוצאת מהדורה נוספת של **הספר "וימאן"** (העוסק בנתינת כח ל"גיבורי הכח" המתמודדים בניסיונות הקדושה בדורנו...) הרוצים לתרום, ולהקדיש לעילוי נשמת, לרפואה, להצלחה, ולתשובה, נא להתקשר לפלא': 0527683095, (או ליצור קשר במייל) אי"ה ובל"נ הספר יירד לדפוס **לא יאחר** מעוד שבוע ימים...

ניתן לקנות את הקונטרס

הסתיו עבר

הגשם חלף... עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו ובמאמרים בענייני ימי החנוכה וימי החורף הבעל"ט.

בפלא': 0548446691

כמו כן ניתן לקנות במוקדי המכירה שנכתבו בשבוע שעבר.

ניתן גם לקבל במייל.

מה ליוסף הצדיק וסלסול בשיעור???

בפרשת השבוע ישנה נקודה שצריך לתת עליה את הלב... כתוב על יוסף **והוא נער...** ודורשים חז"ל שהיה עושה מעשה נערות... ממשמש בעינו מסלסל בשערו וכו' וכו'... אמנם התורה מזכירה את זה **לא** בתור שבח... ויוסף אפילו נענש על זה... **אבל סוף סוף... עדיין מדובר ביוסף הצדיק** שחלומות שלו זה נבואות לכל דבר ויעקב אבינו רואה בו ממשך דרכו. **זאת אומרת:** גם אחרי שהתורה אומרת עליו והוא נער... עדיין הנער הזה היה **ראשו בשמים** ואם הוא ראה לנכון למשמש בעינו ולסלסל בשערו כנראה שיוסף ראה בזה עבודת ה' נשגבה!!!!!! כלומר: אתה מבין לבד שאם יוסף היה מסלסל בשערו זה לא הגיע מאותו מקום שבחור ישיבה בדורנו עומד מול המראה ומסדר את הפוני!!!! ברור שהיה פה משהו הרבה יותר מרום ונאצל...

השאלה היא מה?? מה כבר יכול להיות עבודת ה' במראה חיצוני שיוסף הבין לכה"פ במושכל ראשון שצריך להשקיע בזה? זו שאלה שהרבה היו רוצים לשאול רק לא מעיזים... אז אולי הגיע הזמן לפתוח את הנושא אחת ולתמיד... **בפרט!!!** בפרט שיש הרבה צעירים שהשאלה הזו נוגעת להם באופן אישי... כן... גם אני מסלסל בשערי והמשגיח כל הזמן מעיר לי שזה לא בסדר... השאלה היא: למה זה לא בסדר?? **יותר נכון קודם תבין אותי!!!** קודם תעזור לי להבין את עצמי איזה עניין כן יכול להיות בזה... למה יוסף אחרי הכל **כן ראה לנכון להשקיע בזה**... ואח"כ!!! אחרי שנבין את הצד שלי... אח"כ בכוחות משותפים... ננסה יחד להבין למה למרות זאת התורה מגנה ומסתייגת מזה... **ביאור העניין במאמר בעמוד 3-4 בגיליון זה...**

מה הבעיה שאני מתלבש

עדכניי???

בחור יקר: תקשיב טוב טוב: בעבודת ה' יש שני שלבים של קדושה!!!

השלב הראשון של קדושה: אני מקדש את עצמי לעבודת ה'!!!! כלומר: אני מקבל על עצמי לקדש את כל כוחותי ואת כל ישותי קודש לעבודת ה'!!! זה השלב הראשון... אבל זה עדיין לא היעד הסופי.. היעד הסופי: **לקדש את ה'!!!** נקדש את שמו בעולם!!! קדוש קדוש קדוש ה' צבקות!!!

שוב: שים לב: שני שלבים של קדושה: יש לקדש את עצמי לעבודתו יתברך ויש לקדש את ה' יתברך בעולמו! מה ההבדל ביניהם???

ההבדל הוא שמים וארץ: לקדש את עצמי לעבודת ה' זה דבר הגיוני ומובן... זה פשוט להסיק את המסקנה שאני עבד ה' וממילא אני קודש לה'!!! אתה מוזמן להיכנס לשיבות הקדושות ולראות בני עליה מופלגים שאפשר להצביע עליהם ולומר: הנה בחור קדוש!!! הנה בחור שכל כולו קודש לה'... עד כאן השלב הראשון!!! **אבל השלב השני?? לקדש את ה' בעולם???** זה כבר דבר מאוד מורכב ועדיין!!!! **ולמה??** כי לקדש את ה' בעולם המשמעות היא שכל הבריאה כולה על כל שלל המושגים השונים והמגוונים שיש בה... **הכל צריך להיות מתורגם לקדש לה'!!! הכל הכל!!! רק לשם ההמחשה:** באייתי כעת לקניון רב שפע... בא נסתובב קצת בחנויות... אתה רואה את הפוטו?? הפוטו הזה צריך להיות איכשהו **קודש לה'!!!** ומאפיית יעלה?? גם זה צריך להיות קודש לה'!!! כל סוגי המאפים והשכבות והסוכריות... הכל צריך להיות מתורגם לקדושת ה'!!! חנות תכשיטים? צריך לעשות מזה משהו לקדושת ה'!!! הכל צריך להתקדש לה'!!!!!! זה הפשט: לקדש את ה'!!!!!! לקדש את ה' בעולם המשמעות היא שאין פירור בבריאה כולה שהוא מחוץ לעבודת ה'... כל פועל ה' למענה... כל דבר שיש בעולם הוא איכשהו צריך לשרת את כבוד שמים.. **הבנת עד כמה זה מורכב???** כל זמן שהייתי בבית המדרש והייתי עסוק בלקדש את עצמי... זה מאוד מובן (לא קל... ממש לא קל... אבל מובן...) אני פורש מהכל... מתנתק מהכל... עוזב את הכל... ומקדש ומייחד את כל כולי לעבודת ה'... אבל ברגע שאני בא לקדש את ה'???

זו פעולה בדיוק הפוכה!!! אדרבה... לא עוזבים ולא מתנתקים משום דבר... אדרבה ואדרבה... הכל צריך כמות שהוא להתקדש... הפיצה והטוסט והשוארמה צריכים להתקדש לשם ה'!!! כל החומריות כמות שהיא בשיא חומריותה צריכה להתקדש בקדושתו יתברך!! אתה מבין עד כמה שזה לא פשוט?? אתה מבין עד כמה השלב השני הזה הפוך ומנוגד לגמרי מהשלב הראשון?? בשלב הראשון אני מתעסק עם עצמי!!! אני מקדש את עצמי!!! לקדש את עצמי זה להתנתק מהכל ולהיות קודש לעבודת ה'!!! אבל לקדש את ה' בעולם? הרי אי אפשר לנתק את העולם מעצמו... אדרבה... צריך לקחת את כל העולם כמות שהוא על כל חומריותו ועל כל מושגיו ולקדש אותו בקדושתו

יתברך.. אני מקווה שהבנת את הנקודה!!!

אז הנה... זה תפקידו ועודו של יוסף בעולם! יוסף הוא צדיק!! והתפקיד של צדיק זה לקדש את ה' בעולם!!! צדיק צריך לקחת את כל החומריות של העולם ולעשות ממנה קודש... הצדיק פועל באכילתו... בשינתו... בטיולו... צדיק פועל לקדש את החומר!!!! הוא חי בעולם והעולם מתעלה איתו... תפקידו ליצוק תוכן של קדושה בכל החומריות...

עכשיו תבין מה הסיבה שיוסף היה ממשמש בעיניו ומסלסל בשערנו???

יוסף הצדיק עומד מול מושג חומרי ששמו **מראה חיצוני!!** והתפקיד של יוסף הרי לקדש את החומר... ממילא יוסף הצדיק הולך וממשמש בעיניו ומסלסל בשערו וכל המטרה שלו היא להתייפות לכבוד קונו כי כל מטרתו היא לקדש את החומר... והנה... ככה מקדשים את החומר... אני לוקח את המראה חיצוני ומתייפה לכבוד קוני... רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו לכבוד קונו... אצל יוסף זה עיקר העבודה שלו בזה העולם.

נו... אם ככה... אז למה יוסף טעה??? למה בשורה התחתונה התורה לא רואה את זה בעין טובה?? למה יוסף נענש על זה???

כי יוסף הצדיק, נכון שהתכלית שלך בעולם היא לקדש את ה' בעולם?? **אבל כעת אתה נער!!!!!! ובשלב זה!! ובגיל הזה!!** נער צריך דבר ראשון לקדש את עצמו!!! **ורק אחר כך!!!** לגשת לקדש את ה' בעולם!!!!

אסור לדלג על השלב הראשוני הזה... זה שלב קריטי!!!!

נער צעיר צריך קודם **לקדש את עצמו** לעבודת ה'... ולקדש את עצמו זו פעולה הפוכה... אדרבה... אני מתנתק מכל העולם... אני עוזב את הכל... כעת כל כולי קודש לה'!! ואחרי כמה שנים שאתה מקדש את עצמך ככהן המקדש ידיו ורגליו מן הכיור קודם עבודתו... אחרי שעברת את גיל הנערות מתוך **קדושת עצמך!!!** כעת אתה מוכשר לצאת ולבנות את ביתך **ולקדש את ה' בעולם...** אבל כל זמן שאתה נער ואין לך בעצמך את החסינות של הקדושה... הרי אם תבא לקדש את העולם...

לפני שאתה תבא לקדש את העולם... העולם יבא לטמא אותך...

תבין: העולם לא פראייער... כמו שאתה מגיע לקדש אותו... ככה הוא מגיע לטמא אותך... ויש כעת מאבק!! ומי ינצח?? אז אם עברת בכור ההיתוך ובתור נער קידשת את עצמך ואתה בעצמך כבר קדוש!!! כעת אתה חסון וראוי לצאת לקדש את העולם... כי אתה בעצמך קדוש!! וכעת יש לך את האפשרות לשאוף שגם העולם יהיה קדוש כמוך... אבל אם אתה עדיין נער... ולך בעצמך אין ביטוח של קדושה... אז אוי ואבוי... אל תתחיל לקדש את העולם... העולם הטמא לא פחות חזק ממך...

זה מה שקרה עם יוסף!!!! יוסף לרוב גדולתו... כבר

בגיל צעיר ידע את היעוד שלו בעולם... והוא כבר רצה להתחיל לקדש את החומר... כשיוסף רואה דבר יפה בחומריות הוא מיד משתוקק לתרגם אותו לעבודת ה'... ואם יופי זה סוג שלימות חומרית... אז בא ניקח את החומריות הזו ונקדש אותה לשם ה'?? **אבל מה נעשה שיוסף עדיין נער...** ונער שכבר מתחיל לקדש את שמו יתברך בעולם... אז העולם לא מוותר... והעולם מתחיל להתגרות בו... ואז באמת יוסף מתחיל להתמודד עם כל מיני ניסיונות... פתאום יוסף נאלץ להתמודד מול עצמו... פתאום ליוסף כבר אין זמן לקדש את העולם... הוא עסוק שעות נוספות **לקדש את עצמו...** והוא מתמודד ונלחם ועומד בניסיונות קשים מרים... ומצליח **לקדש את עצמו!!!** ומקבל שם צדיק יסוד עולם!!! ואחרי שנים עשרה שנה שיוסף **מקדש את עצמו** בקדושה הכי גדולה... אז לפתע וירצוהו מן הבור... הגיע עת!!! **הגיע הזמן לקדש את העולם!!!!!!** ואז בבת אחת: ויגלה ויחלף שמלותיו ויבא אל פרעה... ומכאן ואילך יוסף מתחיל באמת לקדש את ה' בעולם... יוסף נהיה משנה למלך... הוא מקדש את כל ארץ מצרים... הוא מקדש את כל החומריות ואת כל השבוע ואת כל השפע שיש בעולם... אבל מתי זה מגיע?? רק לאחר שהוא קידש את עצמו בתור נער!!!! רק אז מגיע השלב לקדש את ה' בעולמו... לקדש את כל החומר...

כלפי מה הדברים אמורים???

אחת השאלות המוכרות והמצוייט בקרב בחורים צעירים: כבוד הרב... אני בחור שרוצה להיראות טוב... זה חשוב לי... מה... ביהדות יש עניין להיראות שנוי?? יש עניין להזניח את המראה חיצוני ולהיראות ילד של רוחח?? מה... מה הבעיה?? מה הבעיה בפוני שלי?? מה הבעיה שאני משקיע בתחום הביגוד?? זה באמת עושה לי טוב... כשאני נראה טוב אני מרגיש טוב... אני מסוגל ללמוד אחר... יותר טוב...

בחור יקר: אתה צודק מאה אחוז!!! שמעת?? אני לא מהסוג הזה שלא מבינים את זה... אדרבה!!! אם אתה בחור בן עליה ובכל זאת יש לך משיכה להיראות טוב ולהשקיע בעצמך זה מראה שיש לנפש שלך משיכה לעבודת ה' מהסוג של יוסף!!! היעוד שלך זה לקדש את החומר! ואסור לך לדכא את השורש נשמה הזה!!! זה תפקידך!!! אבל!!!!!!

אתה כעת נער!!! סבלנות!!! נער צריך קודם **לקדש את עצמו** ורק אחר כך לקדש את הבריאה... ובחור שמדלג על השלב הזה ומיד מתחיל לקדש את החומר... הרי העולם קצת יותר חזק ממך... והעולם גונב את ההצגה... כן... אתה אמנם רצית להיראות טוב בשביל "גדלות האדם..." ואתה יודע טוב מאוד מי בסוף נהיה גדול מכל הסיפור הזה... חנות המותגים גרפה עליך את ההון ואתה יצאת קטן... יצאת הפראייער שמבזבז את כל ממונו על ביגוד... **אז שוב!!! שלא תבין לא נכון!!!** יש פה נקודת אמת עמוקה!!! הרצון שלך להיראות טוב... הוא לא רק נורמלי... אלא רצון שמגיע ממקום מאוד עמוק ביעוד שלך בעולם... חכה חכה... בעוד שש שנים

אין עם מי לדבר!!! הבן אדם הזה אף פעם לא עמד מול עצמו!!! אף פעם לא היה עסוק בלקדש את עצמו... אף פעם לא עמד מול ביקורת עצמית... **ממילא כעת אין עם מי לדבר!!!!**

בחור יקר... יש לנו דוגמא אישית מאדם קדוש ונורא שנלקח מאיתנו שנה שעברה... מן הרב שטיינמן זיע"א שלזכרו תאוות נפש... מדובר ביהודי שעשרות שנים **קידש את עצמו ועצמו ורק את עצמו!!!** ורק אז!!! רק אחרי המון ליטוש עצמי... **העולם**... נשמתו הקדושה והטהורה של מן זיע"א פונה אלינו ואומרת לנו: קינדרלאך... אתם רוצים לקדש שם שמים **בכל העולם** כמו קידשתי??? אז בבקשה... **תקדשו את עצמכם** כמוני!!! תתכנסו כעת בתוך עצמכם!!! ותתחילו לעשות עבודה עצמית... ביקורת עצמית... תעקבו היטב היטב אחרי כל משב לב מאיזה כיוון הוא מגיע... האם גאוה...?? כבוד?? חנופה?? נקם?? שנאה? ורק אחרי שתקדשו את עצמכם!!! אז תצאו לקדש שם שמים!!! ורק אז זה יהיה נקי ויקדש שם שמים בעולם!!! ויהושע בן נון נער---- לא ימיש מתוך האוהל!!!!!! כל זמן שאתה נער אלא תמיד מתוך האוהל... תקדש את עצמך ולא את העולם!!!

עומדים אנו לקראת ימי החנוכה!! וכל המהות של חנוכה זה פרסומת! פרסומי ניסא... במילים אחרות: נקדש את שמך---- **בעולם!!!**

אבל שים לב: הפרסומת הזו היא **חיוב של בית!!!** רק מי שכבר בנה בית... חייב לעמוד בכניסה לבית ומשם לפרסם... אבל בחור ישיבה שעדיין לא בנה בית... אז אין לך מאיפה לפרסם!!! (אמנם בני אשכנז נוהגים שכן... כי הישיבה עונה משמשת בהגדרה של בית... אבל עדיין רק מתוך בית אפשר לצאת לפרסומת החוצה...) **אני לא מבין: זה היה אמור להיות בדיקו ההיפך:**

מי שגר בתוך בית... הוא תקוע בתוך ארבע קירות... אז שם אין כ"כ למי לפרסם... כי זה רשות היחיד... אבל אני הומלס... אני כל הזמן חי ברשות הרבים... כל הזמן אני חי בפרסומת... אז דווקא לי מתאים לצאת בפרסומי ניסא?? אני אדליק נרות חנוכה בכיכר העיר מעל הראש שלי??

מה התשובה???? לא אדוני!!! קודם כל תתמלא מבפנים!! ורק משם זה יכול לצאת החוצה!!! קודם כל שהבית שלך והתוכיות שלך יהיו מלאים באורה... ומשם זה כבר יפרוץ החוצה ממילא... אבל מי שאת הפנימיות שלו הוא עדיין לא מילא... מי שאת רשות היחיד שלו לא זכה עדיין להאיר אז אין לו מה להאיר בחוץ... זה היסוד של פרסומת!!! כן... צריך לפרסם... צריך לקדש את שמך בעולם... אבל רק אחרי שאתה מתקדש מבפנים... אז תצא לקדש את העולם...

טיפה סבלנות... תקח לעצמך את הזמן לקדש את עצמך!!!! ורק אח"כ...

בחור בן עליה יקר: עד כאן דיברתי עם חבר שלך העדכני... זה שבדרך כלל לא קורא את העלונים שלי... זה לא מספיק מכוון בשבילו (ואני מבין אותו...) אני סומך עליך שתדאג שהוא יקרא את המאמר הזה...

עכשיו כמה מילים בשבילך!!! המאמר הזה נוגע גם אליך!!!

הנושא של ההנהגה הציבורית וההשקפה מאוד תופס את הבחורים... כן... לקדש שם שמים... נקדש את שמך בעולם... בשבועות האחרונים כל בחור התעטף ברגשי קודש בשביל לפעול למען הנוציות של המפלגה שלו... וכמובן שהכל לקדש שם שמים... **ואני אפשר לזלזל בזה!!** סו"ס גדולי ישראל השתמשו בהתבטאויות של קידוש שם שמים בייחס לנושאים הציבוריים!!

כן... גדולי ישראל באמת מתעסקים עם נקדש את שמך בעולם!!! אברכים ואנשים נשואים גם צריכים לדאוג ולהתגייס למען קידוש שם שמים בעולם...

אבל נער??? בחור ישיבה??? אין לו שיג ושיח בקידוש שם שמים בעולם!!! תשכח מזה!!! בחור צריך לקדש רק את עצמו בקדושתו יתברך!!!

בחור ישיבה שבתקופה האחרונה היה עסוק בנקדש את שמך **בעולם**... הדבר האחרון שעניין אותו זה קידוש שם שמים... אני לא אומר... יתכן שהרבים בעצמם ביקשו לצאת ולפעול אבל נטו בתור חייל... (כן... כמו שבשבת אפשר להשתמש בן בתור מחיצה המתרת... אתה עומד כמו בלוק וככה אתה משמש מחיצה!!! אז גם בנושאים אחרים בכבוד שמים... יתכן שלפעמים צריך את השירות הבלוקי שלך...) אבל אתה בעצמך??? **האישיות שלך לא נבנית מזה!!!** אתה לא היית עסוק בלקדש את שמך בעולם!!! **תשכח מזה!!!** אדרבה... כעת... לאחר הסערה... היות ואתה נער אז כעת העבודה שלך לעשות הרבה חשבון הנפש... איפה **אני** בסיפור הזה!!! סוף סוף אני פה בשביל לקדש את **עצמי!!** אז איפה **אני בעצמי** הייתי כש... שכשכולם היו עסוקים בלקדש את שמך יתברך **בעולם??? כן**... בעולם התקדש מה שהתקדש... אבל אני!! מה קרה איתי?? האם אני התקדשתי מזה??? איפה הראש שלי היה?? האם הוא באמת היה קודש למענו יתברך?? או קודש קדשים לשרת את המידות רעות שלי?? **והחשבון הנפש הזה מאוד מאוד חשוב...** ולמה??? כי כמו שמקודם דברנו על אותו נער שכבר עכשיו התחיל לסלסל בשערו כדי לקדש את העולם... ובסופו של דבר העולם "קידש" אותו במרכאות ולא הוא את העולם... **אז על אותו משקל כאן!!!** הניסיון המר הוכיח שבחור ישיבה שחש מעצמו ונדמה לו שהוא כבר עכשיו בתור נער ראוי לקדש את העולם... והוא כבר ראוי להתחיל להשמיע בעולם את קול ההשקפה ולתקן את העולם ולכוין את התנועה... הבחור ישיבה הזה אף פעם לא פגש את עצמו... אף פעם לא היה עסוק בלקדש את עצמו ולעבוד על מדותיו... וממילא כשהוא התחתן... ואז פתאום כל המידות רעות שלו יוצאות החוצה והההכל בשם התורה ונקדש את שמך בעולם אז כשמנסים לפקוח לו את העיניים שיתעשת ויראה שאין במעשיו שום ריח של קדושה ולשם שמים... **כעת זה כבר מאוחר!!!**

התפקיד שלך יהיה לקדש את שמך יתברך בעולם!!! אני כבר אומר לך: אתה תהיה מהסוג שחיים טוב ושם אתה תקדש את החומר!!! אתה תכנס לבית מטופח ואתה תנשק את המזוזה ותקדש את הבית הזה ביחוד ה'!!! אתה תהיה אברך שמעורה בחיי העולם ומבין בענייני כספים וכו' וכו'... ושם אתה תקדש את החומר וממנו תיקח רק לעבוד את ה' ותגדל בית שכל כולו תורה מתוך שמחה ומטוב לבב ומרוב כל... **זה הסוג שלך!!!!** (ושוב: רוב עמלי התורה בד"כ שייכים לסוג עבודת ה' אחרת... אבל אתה כנראה כזה...)!!!! אבל אם אתה באמת רוצה להיות כזה עובד ה' בעוד שש שנים??? אז אנא ממך... לטובתך הרוחנית האישית... **כעת לא!!! כעת תתרחק מזה!!!** כעת אתה נער ונער צריך להתמקד ולהתרכז בקדושת עצמו!!! (אני לא נכנס לפרטים מה זה אומר... האם זה אומר לגדל עכשיו פאות וזקן או לקנות סוודר עם כפתורים... זה כבר פרטים טכניים וזה לא התחום שלי... אני מדבר עכשיו רעיונית!!! כעת תתמקד בקדושת עצמך!!!) כעת אל תתבייש לומר: אני מתנתק מהעולם!!! כן... עכשיו אני לא מחפש להיראות עדכני ובעניינים... לא... אני עכשיו מתלבש בבגדי עבודה... כן... חבר שלך שהולך לעבוד כמו חמור בריחיים של יד (בשביל לממן את הביגוד העדכני שלו...) שם בעבודה הוא לובש בגדי עבודה... אז במקום ללכת לעבוד בשביל לממן את הביגוד... תעשה סדר בראש ותחליט שכעת בגיל הזה!! כל זמן שאתה נער... אתה כעת בבגדי עבודה... איזה עבודה??? **לקדש את עצמי!!!** זו העבודה שלך כעת... ולעבודה הזו **יש בגדי עבודה**... כן... בגדים אחידים... בגדים שלא מוציאים אותו מהריכוז... בגדים שמכריזים: אני כעת קודש לה'!!! ואל תדאג: עולם החומר לא בורח לך... הוא צריך אותך נואשות. הוא מייחל שתקדש אותו... הוא מחכה בכיליון עיניים שאתה בעצמך תתקדש ותתחתן וזו אתה תבנה בית שכל עולם החומר יתקדש בקדושת בית המקדש הפרטי שלך... **אבל!!!! בחור שלא מפנים את המסר הזה**... וכבר כשהוא נער הוא מתחיל לקדש את החומר... והמשגיח מגיע אליו ואומר לו: מה זה הביגוד הרחובי הזה?? והוא עונה את התשובה הכ"כ עמוקה שאני כ"כ מבין אותה... הרב!!! היות וזה מה שהולך היום... אז בבגדים האלו אני עובד ה'... אני ככה מופיע בצורה מכוונת לפני ה'... כן!!! בחור הזה צודק!!! הוא לא משקר... הוא מדבר מקירות לבו והוא מבין טוב מאוד מה שהוא אומר... אבל כולנו יודעים לאיפה זה ממשיך ואיפה זה נגמר... בהתחלה הוא באמת מקדש את העולם עד שלאט לאט העולם מתחיל "לקדש" אותו... כן... הוא פתאום מכיר כל מיני מושגים בענייני העולם שהוא לא כ"כ מצליח לקדש אותם כי לא שייך לקדש אותם ואכמ"ל... ובינינו זה תמיד נגמר שם... (עלי על תעבוד...) **וחבל!!!!**

היה פה פוטנציאל אמיתי!!! היה פה בחור שדיבר לעניין!!! היה פה בחור שבתור נער אם הוא היה קצת מתאפק **ומקדש את עצמו**... הרי בעוד כמה שנים הוא היה באמת **מקדש את החומר**... וחבל!!!!

הבעיה הגדולה היא שבדרך כלל הבחורים האלו חושבים שלא מבינים אותם!!! אז זהו... אני חבר שלך... אני איתך... אני מבין בענייני העולם... ומבין את הנקודה הפנימית והטהורה מצויין... אבל טיפ

החליל אמנם יכה לפני המזבח... אבל לא לכבודי... בעצם אולי כן??

קוראים לי פתחיה... כמידי שנה בימים אלו אני עושה את דרכי לירושלים עיר הקודש... **תנשח להמה??**

לא תאמין!! אני מגיע עם ביכורים!!! מה... ביכורים?? מה הקשר עכשיו?? ביכורים זה בקיץ... ביכורים זה משהו שמשתלב עם הנוף של הפריחה ופירות הקיץ והיום הארוך... וכל האמהות יוצאות עם הילדים... אבל ביכורים בחורף?? זה... זה לא נדבק... **כן... אתה צודק...** ביכורים באמת לא כ"כ מצויים בחורף... כי זמן הקציר בדרך כלל הוא בימות הקיץ... ובביכורים יש דין להביא אותם דווקא **בזמן השמחה!!** שהוא זמן הקציר... ולכן מסוכות ואילך זה!! זה כבר לא זמן שמחה וסי שמביא ביכורים מכאן ואילך... מביא ואינו קורא. הוא מפסיד את המצות עשה של מקרא ביכורים... **אבל עדיין... עדיין תמיד יש את העצלים והדחיינים שנוכחים להגיע רק אחרי סוכות...** אבל והייתם נקיים!!! אני לא מהסוג של הדחיינים... חלילה... רק מה?? לי יש פשוט מטע זיתים!!! וזיתים זה הפרי היחיד שהקציר שלו מתאחר לתחילת החורף... כך שאני **לא יכולתי להביא** אלא רק כעת... ולכן אני מוצא את עצמי עולה לירושלים יחד עם כל העצלים זה באמת לא הכי נעים... אנחנו עולים ככה בשקט כמו גנבים... כמו שלעפרים אמיתיים... החליל לא מכה לפנינו ובמקדש לא מקבלים את פנינו בשירת ארומוסך ה' כי דילתנו... אבל אני שומר לעצמי את האמת שלי... והעיקר שאני יודע שיש לחלק ביני לביןם... אגב: מעניין לציין: שאמנם החליל לא מכה לפנינו!! ולא שרים לכבודנו ארומוסך ה'... אבל היות ואנחנו משתדלים להגיע בחנוכה... אז החליל כן מכה וכן שרים ארומוסך ה'... אבל לא שרים את זה בשבילנו!!! אלא כי זה השיר של יום של חנוכה!!! אבל אחד מהלויים שמכיר אותי ויודע שאני מגיע בזמן... הרי לפני שהוא עלה לדוכן הוא לחש לי בקריצת עין: עוד מעט כשתשמע אותי משורר ארומוסך ה' כי דילתנו... אני מכין עליך... על הביכורים שלך... אבל רק על שלך!! לא על של השלפערם האחרים...

האמת היא שכל פעם מחדש שאני מגיע עם ביכורי השמן שלי לירושלים... יש לי צביטה בלב... כי סו"ס אני מפסיד את המצות עשה החביבה של מקרא ביכורים!!! חברים שלי שיש להם כרמים ופרדסי רימונים ותאנים... הם מגיעים בקיץ כשעדיין זה זמן "שמחה" וממילא הם יכולים לקיים מקרא ביכורים... אבל אני?? בגלל שאני נאלץ להתאחר אז אני מפסיד... וחבל לי... זה חסר לי... **אבל בכל זאת יש לי נחמה פורתא!!!** שבעוד ארבעה חודשים מגיע חג הפסח... אבל לא סתם... זה פסח של סוף שנה שלישית של מעשר!!! ואז מגיעה מ"ד דומה וחביבה לא פחות ממקרא ביכורים... הלא היא מצות עשה **דידי מעשר!!** וכל מי שזכה במשך השלוש שנים לשמור ולקיים את המצוות התלויות בתרומות ומעשרות בשמירה ובטהרה יש לו את הזכות לבא ולהצהיר: לא עברתי ממצוותיך ולא שכחתי!!! זה מצוות עשה!!! אז אני!!!! אני השפוף כעת עם הזיתים שלי... נכון שהפסדתי את "מקרא ביכורים"... אבל בחג הפסח מחכה לי הפיצוי... שאז מחכה לי מצות וידוי מעשר... שב"ה הצלחתי להגיע עד כה בלי להיכשל **אפילו פעם אחת** בתרומות ומעשרות של הזיתים האלו... **אבל חברים שלי???** אלו שיש להם כרמים וענבים... אלו שכן זכו להגיד מקרא ביכורים... הרי בייחס לידוי מעשר **דווקא להם** מאוד מאוד קשה להם לשרוד את ההקפדה והשמירה של הענבים... ממילא כמעט כולם נופלים באמצע הדרך... ומפסידים את מצות וידוי מעשר... אז הנה... אתה רואה?? לכל דבר יש יתרונות וחסרונות... למרות שאני מפסיד את מקרא ביכורים... אבל אני מרויח את וידוי מעשר...

עכשיו: תשאל אותי: מה ההבדל בין זיתים לענבים?? למה בזיתים הרבה יותר קל להקפיד על כל הדינים מאשר בענבים?? אוהו... תן לי לנשום נשימה עמוקה... **ובכן:** היה זה לפני כמה שנים... ביום אחד בהיר... ט' באדר! נפל דבר בישראל!!! היה איזושהי סיטואציה... שבית שמאי ובית הלל באו לבקר את חנניה בן חזקיה ונוצר מצב נדיר של רוב לבית שמאי בייחס לבית הלל!!! ואז הם סיהרו לחוקק כמה תקנות... ובאותו מעמד הם גזרו י"ח תקנות חדשות... מדובר בתקנות מאוד דומיננטיות!!! ומאוד משמעותיות בחיי היום יום של העם היהודי!! מדובר בתקנות שהיה להם השלכות מרחיקות לכת ששינו הרבה מוסכמות בשלל תחומים אצל כלל ישראל... (תכלס... האם התקנות האלו היו טובות או לא?? האם באותו יום קרה משהו טוב לעם ישראל או לא? זו שאלה מורכבת!!! אז יש על זה ויכוח... לפי ר"א הגדישו סאה... ולפי ר"י מחקו סאה... עיין בשבת קנג... עכ"פ לגופו של עניין יש התבטאות בגמ' שהיום הזה היה קשה לישראל כיום שנעשה העגל בגלל הצורה כיצד זה נעשה... שנעצו חרב בביהמ"ד ולא נתנו להיכנס עיין שבת ז... אבל מאידך... סו"ס בעקבות היום הזה אנתנו קבלנו כמה וכמה סוגיות מאוד מתוקות וקשות בש"ס... ועל כזו מתנה מי יכול לוותר?? אולי בחורף הארוך הזה... תהיה אולי הזדמנות במדור זה לנסות טיפ טיפה לפתוח מידי פעם עוד טעימה מה"ח גזירות ולהמחיש את משמעותם בחיי היום יום... אולי... עכ"פ חלקם כבר נכתבו כאן באריות...) עכ"פ כעת נחזור לעניינינו... **ובכן:** אחת מהגזירות הדרמטיות ביותר שבית שמאי גזרו היה על הבורצ לגת!!! שמי שבוצר ענבים כדי לעשות מהם יין... הענבים **מיד מוכשרים** לקבל טומאה... אפילו שהם לא נגעו במשקין!! (בדרך כלל אוכל לא מקבל טומאה עד שהוא לא נוגע במשקין לרצון... אבל כאן גזרו שיטמא מיד...) אתה יודע מה זה אומר?? שמהרגע הראשון של הבורצ **הכל צריך להיעשות בשיא הסטריליות**... הכל צריך לעשות בטהרה... **אתה יודע מה המשמעות??** שכמו שכיום... אם תשים לב: ביקבים מחפשים רק חרדים שיבואו לעבוד... (עקוב אחרי הפרוטומות) למה?? כי היות ובין יש את העניין של יין נסך... לכן ביקב חייבים פועלים שומרי תורה ומצוות... **אז תחשוב:** שכעת... לאחר הגזירה... כבר בשעת הבורצ צריך חרדים!!! אבל **לא סתם חרדים** סטנדרטים כמו ביקבים של היום... אלא צריך בני עליה ברמה שיודעים לשמור על טהרה בסטריליות של אכילת תרומה!!! בקיצור: הגזירה הזו הייתה טלטלה משמעותית בשביל בעלי הכרמים!!! המחיר של היינות עלה בעשרות אחוזים... תחשוב מה שזה: בשביל לקבל את החותמת של הבר"ץ על טהרת היינות... היית צריך לשכור את האברכים הכי רציניים... שייסכימו לבא בין הסדרים ולעשות את מלאכת הבורצ וכו'... ואתה מבין לבד שראשי הכוללים לא שחררו את האברכים רק בתנאי שישלמו להם בהתאם!!! נו... ו... ומי שאין לו כסף לשכור אברכים והוא נאלץ להסתפק לכשרות ברמה אחת פחות... אז הוא לוקח יהודים פשוטים ועמי ארצות ודואג שהם ילכו למקווה ומשתדל ללמד אותם ולפקח עליהם וכולי האי ואולי... ובקיצור: בשורה התחתונה רוב החברים שלי... עם כל הרצון הטוב... ועם כל ההצלחה אבל לא מן הנמנע שהיה להם פה ושם פשלות והענבים נטמאות... וממילא נפסדות... וברגע שזה כך אז בעל הכרם הפסיד את וידוי מעשר... **עד כאן חבר שלי... אבל אני??** אצלי זה לא חכמה... לי יש מטע זיתים... במטע זיתים חכמים לא גזרו!!! וממילא כשאני מוסק את הזיתים הם עדיין לא מקבלים טומאה... ממילא הכל הרבה יותר קל... אני שוכר כמה פועלים ערביים... הם מגיעים עם שטיחים שטמאים במדרס הזב והכל נעשה שם בטומאה... ואילו הזיתים נשארים טהורות... ורק כשזה נכנס למעטן (הבור שבו מכניסים כל הזיתים לקראת הבישול שלהם) רק אז הזיתים מתחילים להיות מוכשרים... בקיצור: לי יותר קל לשמור את דיני הטהרה ותרומות ומעשרות של הזיתים שלי מאשר החברים שלי עם הכרמים... כך שנכון שכעת אני מגיע קצת כפוף עם הביכורים שלי לירושלים... ולא זכיתי למקרא ביכורים... אבל אין לך אדם שאין לו שעה!!! תבא לפה בעוד 4 חודשים ותראה אותי בעזה"ש עומד כאן בוידי מעשר ומתפלל לקב"ה בשם כל ישראל: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל... חנוכה שמח... אני הולך להדליק נרות חנוכה... הבאתי גם קצת שמן חולין בשביל הנרות... אבל בשמן של הביכורים אסור להדליק נר חנוכה...

לחידודי:

א. קיי"ל: דהיה נס בנר המערבי ש"נתן בה שמון במדת הברותיה וממנה היה דולק ובה היה מסיים" (שבת כב:). ולא היה כבה כל היום, צ"ע: האם הנס זה שהתרחש בכל הנרות הכפיל את עצמו והתרחש גם בנר המערבי או שהנר המערבי לא הוצרך לנס כי כבר היה בו הנס מידי יום ביומו??

ב. בעה"ב שיש לו חצר שיש לה שני פתחים והרי צריך להדליק אף בפתח השני משום חשד (תרע"א ס"ו), והנה אירח אותו בעה"ב אכסנאי בביתו, ואותו אירח אתאכסן במקום הפתח השני, האם נימא דכיון שיש לאכסנאי פתח בפ"ע, הרי חיוב ההדלקה שבפתח השני, נסתלק מבעה"ב והל על האכסנאי או לא?? אם האכסנאי יפשע ולא ידליק, האם יש חסרון בעה"ב משום חשדא, או על אחריות האכסנאי לבדו פשיעה זו?

ג. תמיהא רבתא: ההנה לגבי מנין הנרות איתא בגמ' דמיעיקר הדין "נר איש וביתו, והמהדרין נר לכל אחד, והמהדרין מן המהדרין לילה הראשון אחד מכאן ואילך מוסיף והולך", מה פלא הוא שהשו"ע השמיט כל זה לגמרי, ולא כתב אלא (תרע"א ס"ב): "בלילה הראשון מוסיף אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך אחד בכל לילה עד שבליל האחרון יהיו שמונה", למה השמיט עיקר הדין דנר איש וביתו???

ד. לאותה שיטה המובאת בב"י, שחילקו אותו פך לשמונה חלקים, וכל יום הדליקו שמינית מכמות השמן, צ"ע: אותו כהן שהדליק נר המנורה באותם שמונה ימים, האם היה מברך על אותה הדלקה, האם כיון שלא היה בו כשיעור, נמצא שנעשה שלא כמצוותו, וכי סמך על הנס ובידך על סמך שיהיה נס (בשלמא אחר ג' ימים ששמן זה אתמחו כשמן של נס ניהא אבל בג' ימים הראשונים האם סמכו על הנס)?

ה. "ושלא ישמרו שבת", צ"ע: ישראל שאנסו אותו להלל שבת, האם נתחייב חטאת? האם נימא דכיון דמסקין ד"מלאכה שאינה צריכה לגופא", והא ישראל זה כיון שלא עשה מלאכה זו לצורך תועלת המלאכה, אלא בשביל להינצל מהמציק, נמצא שמלאכה זו לא נעשתה לגופא?

ו. "ושלא ימולו את בניהם", כתב הרמב"ם (פ"ז מהל' קרבן פסח ה"ז) "היו שליש הקהל טהורים ושלש זבים וכיוצא בהם ושלש טמאי מת אותן טמאי מת אין עושין את הראשון ולא את השני אינן עושין ראשון שהרי הן מועטים לגבי טהורים, ובשני לא יעשו שהרי מיעוט עשו בראשון" יש להסתפק בזמנם שהיו הרבה מתיוונים ומסתמא היו הרבה שלא מלו, ונמצא א"כ ששליש הקהל טהורים, שליש מומרים, ושליש ערלים, האם גם בכה"ג הטמאים לא היו יכולים לעשות לא את הראשון ולא את השני, או דילמא שאני מחמת מומרים??

מישהו שאל אותי את השאלה המוכרת והמתבקשת: לפני כל חג אני הולך לשמוע את המשפיעים המפורסמים שמדברים על מעלת הימים הנשגבים... מגיע הג"צ ר' צבי מאיר שליט"א ואומר: שכל השנה כולה תלויה בימים הנוראים... ואז אפשר לקבל את כל ההשפעות לכל השנה... טוב... שמעתי... קבלתי... התאמצתי מאוד!!!! השתדלתי בימים האלו ללמוד תורה ולהתפלל כמו שצריך כ"י... כ"י... כי כל השנה תלויה בימים האלו!!!! זהו... נגמרו הימים הנוראים... חג הסוכות וגם שמחת תורה מאחורינו... והנה... מתקרב חנוכה... ושוב!!!! שוב אותם משפטים... בחנוכה יש השפעות עצומות לכל השנה כולה... הכל תלוי בחנוכה... ואפשר להשפיע סיעתא דשמיא וקרבת אלוקים לכל השנה כולה...

אני לא מבין: אני יקה מסודר!!! תכל'ס: הכל תלוי בימים הנוראים או הכל תלוי בחנוכה?? האם הכל תלוי בשוכב"ם או הכל תלוי בכל רודפיה השיגוה בין המיצרים?? איך זה שלפני כל חג פתאום כל השנה כולה תלויה דווקא ב?? השאלה הזו נכונה בייחס לכל מועדי שנה... כי תמיד על כל אחד מהמועדים יש משפטים מהסוג הזה שכל השנה תלויה בו... ויש בו השפעות מיוחדות שכל השנה מושפעת ותלויה בהם...

אז מה ההבנה בזה? מה האמת??

יש על זה כמה תשובות... אבל נתמקד כעת בתשובה הבסיסית ביותר:

קורא יקר: שתדע לך: ההכל תלוי בבריאות!!! העיקר הבריאות!!! אתה צריך להודות לה: שאתה בריא... כי בן אדם לא בריא זה אויס מענטש... חיי אינס חיים... הוא שבר כלי... אתה מסכים איתי??! הלאה... **חוג מזה!!!** תדע לך שגם אחרי שאתה בריא... אתה חייב סיפוק ושמתח חיים... אדם שאין לו סיפוק בחיים הוא לא בן אדם... הוא מסתובב מזוכא ואין לו שום סיבה לחיות... **אבל חוג מזה...** חוג מבריאות וחוג משמתח חיים... בשביל לחיות צריך גם כסף... עני חשוב כמת... בן אדם שאין לו את המינימום כסף בשביל לחיות זה לא חיים... אתה מסכים איתי??! **אבל חוג מזה!!!** חוג מבריאות וחוג מסיפוק וטעם בחיים... וחוג מכסף... צריך גם נחת בחיים... בן אדם שאין לו נחת מהילדים זה לא חיים... תתפלל על זה... כעת אני שואל אותך: מה שאמרתי עכשיו... זה נכון או לא נכון?? כל מילה נכונה!!! אבל אם שמת לב סתרתי את עצמי מיניה וביה! בהתחלה אמרתי **שהכל תלוי** בבריאות... אחרי שניה אמרתי **שהכל תלוי** בסיפוק... ומיד אח"כ אמרתי **שהכל תלוי** במצב הכלכלי... ואח"כ סימתי **שהכל תלוי** בנחת בחיים... **נו... מה האמת???** האמת היא ש... **שהכל נכון!!!** כן... אדם צריך רשימה ארוכה של צרכים שכל אחד מהם בפני עצמו הוא קריטי בשביל חיי נפש... זה **שהכל תלוי** בבריאות זה לא סתירה שגם הכל תלוי בסיפוק ונחת בחיים...

זה בדיק כמו גוף האדם... יש רשימה של איברים שהנשמה תלויה בהם... מה פירוש?? **הכל תלוי** בלב **והכל תלוי** במוח **והכל תלוי** בכבד **והכל תלוי** במעי... אדם בלי לב לא יכול לחיות!!! ובאותה מידה גם אחרי שיש לו לב... אם הכבד לא מתפקד כראוי אז לא יכול שכל רמ"ז האיברים פועלים כראוי... עד כאן המשל... כעת נעבור לנמשל:

על אותו משקל במועדות: כל אחד מהמועדים הוא חלק ממעגל אחד לכלי של השנה!!! לכל אבר יש את החלק היחודי שלו שהנשמה הרוחנית שלנו תלויה בו... וממילא הכל אכן תלוי בראש השנה ובאותה מידה הכל תלוי גם בחנוכה... אדם שיש לו ראש השנה ואין לו חנוכה אז נכון שיש לו ראש!!! אבל חסר לו גניח כליות... וכליות זה אבר מספיק חשוב וקריטי... שגם אם הוא לא חשוב כמו הראש... הוא מספיק חשוב... יש לו עדיין מחלקה נכבדת בבית החולים להתגדר בו... אז אותו דבר בייחס למועדים!!! גם אם ראש השנה זה הרבה יותר קריטי מחנוכה ופורים... אבל למעשה זה לא משנה... חנוכה הוא מספיק חשוב בשביל להיות כלי שפע רוחני שכל ההשפעה של כל השנה מאוד מאוד תלויה בו... כך שכל ההשפעות מגיעות מראש השנה... וזה לא סתירה שכל ההשפעות גם תלויות בחנוכה... בקיצור: יש לחנוכה את סוג ההשפעות היחודיות שלו שבראש השנה זה לא משפיע!!! ואנחנו זקוקים להשפעה היחודית של חנוכה... כל יהודי צריך את ההשפעה היחודית של נרות החנוכה... שאתה אפשר לקבל רק בחנוכה ובמצוות המיוחדות שיש בימים אלו...

--- אז כעת במילה אחת: מה באמת הנקודה של חנוכה? איזו נקודה יחודית יש בחנוכה שאין בשום מועד אחר?? איזה מקום בעבודת ה' יש לחנוכה להתגדר בו שאין אותו בראש השנה ובשאר המועדים?? אז ממש בקצרה: כל המהות של חנוכה שהוא **מצוה**

מדברנן דרבנן המשמעות היא שזו **מצוה שמגיעה מאיתנו!!!**

כל המצוות שכתובות ומפורשות בתורה... הקב"ה המצווה ואנחנו מקיימים את ציוויו... אנחנו נגדרים ומחויבים לציווי התורה... אבל ברגע שמדובר במצוה דרבנן... אז נכון שאנחנו מברכים על זה אשר קדשנו במצוותיו וצווננו... אבל עדיין זה מגיע מרבנן!!! זה מגיע מלמטה ולא מלמעלה!! זה כבר כביכול יזמה שלנו... זה מגיע מאיתנו...

בחנוכה יש לנו את ההזדמנות כביכול **להאיר לקב"ה!!!** אנחנו מיוזמתנו מופיעים עם נר לפני הקב"ה ואומרים לו: זה ממני!!! אליך יתברך... **תבין:** כשהקב"ה מבקש מאיתנו בבית המקדש להדליק נרות מידי יום... הוא ציווה... **זה נרות שלנו!!!** הכהנים הם בסה"כ שליחים להדליק את הנרות שלו... **אבל כאן בחנוכה???** זה נר שלי... אני יזמתי... אני מגיע ומאיר לו יתברך... והוא מקבל ממני את התשורה באהבה!!! לכן חנוכה זו מצוה תביבה עד מאוד!!!

מה החביבות הגדולה?? **הקב"ה מחכה לנר שלי!!!** **הקב"ה רוצה שאני הקטן- יאיר לו!!!** בזמן היוונים הקב"ה עשה חושך... מלכות יוון נקראת חושך... שהחשיכה עיניהם של ישראל... בקיצור: היתה העוסקת חשמל... הסתובבה בעלטה וחיינו שהקב"ה ידליק כבר בחזרה את האור... אבל הקב"ה לא הדליק ולא הדליק... בהתחלה לא הבנו מה קרה... רבש"ע: מה... אתה לא רואה שאנחנו בחשיכה?? אתה לא רואה שחשוך לנו?? עד שהגיע מתתיהו ובניו והבינו... ש... שכנראה הקב"ה מחכה שאנחנו!!! שאנחנו נאיר לו!!! הקב"ה כעת גם נמצא בחשיכה יחד איתנו... עמו אנכי בצרה... ואבא שבשמים לרוב הבתו שלו אלינו מעוניין ורוצה שאנחנו ניזום ונאנח נבא ונאיר לו את החשיכה... כן... הם לקחו דגל שכתוב עליו "מי כמוך באלים ה'" מכבי!!! והכריזו: מי לה' אליו!!! מה מיוחד דווקא במילים "מי כמוך באלים ה'" שדווקא את המילים האלו בחרו המכבים שזה יהיה הסמל והראשי תבות שלהם??

העניין הוא: שבאותם ימים המצב היה ש"מי כמוך באלים ה'"!!! היה חושך והקב"ה שותק... מי כמוהו באלמים... הקב"ה לא מפריע למלכות הרשעה... למי הקב"ה מחכה???

לוי! אני הקטן!!! אני הוא זה שצריך לקום ולהאיר לפניו ולהכריז עד כאן!!! מי כמוך באלים ולא באלמים...

ואכן הם קמו ועשו מעשה... והנה... משם הגיע נר החנוכה!!!!

--- זה מה שחידש אברהם אבינו אבי האומה היהודית... עד אברהם אבינו הרי גם היו צדיקים... נח גם היה צדיק תמים בדורותיו... **נו... אז מה בכל זאת ההבדל בין נח לאברהם אבינו???** עונה המדרש (תנחומא נח ה'): ההבדל הוא שחג התהלה **אחרי** האלוקים!!! (את האלוקים התהלך נח) ואילו אברהם יצחק ויעקב התהלכו **לפני** האלוקים!!! (התהלך לפני ה' היה תמים! האלוקים אשר התהלכו אבותינו לפניו...) ואמר המדרש:

אצל נח... הקב"ה האיר לנו!!! ונח הולך אחרי האור של הקב"ה... אבל אצל האבות הקדושים זה ההיפך!!! התהלך **לפני** הקב"ה מכבד את אברהם אבינו... בא תאיר אתה לפני... תאיר לי את החשיכה... אני רוצה דווקא את האור שלך... אני משתוקק שאתה תאיר לי... אני לא רוצה שתגרו אחרי... אני רוצה שתוביל אותי... זה מה שכתוב: האבות הן הן המרכבה!!!! יש כסא הכבוד ומישהו מוביל את הכסא... מי מוביל את הכסא?? האבות הקדושים!!! מה פירוש??

הקב"ה מוסר בידיים שלנו את ההגות... ורוצה שאנחנו נוביל אותה...

זה הכח של חנוכה!!! יש לי הזדמנות להאיר לפני הקב"ה...

אם חנוכה זה היה מצוה מדאורייתא!!! מצוה מדאורייתא זו הוראה מגבוה... זו לא מגיע ממני... זה נר של הקב"ה ואני רק מדליק אותו... אבל חנוכה זה דרבנן... בחנוכה לי את ההזדמנות להאיר לקב"ה...

--- **כלפי מה הדברים אמורים???** **איפה זה מתורגם לחיי היום יום???**

ישנם כאלו שעם כל שאר המועדים הם מסתדרים... מה שהתורה אומרת הם עושים ומדקדקים קלה כבחמורה... אבל מה קורה כשהתורה לא אומרת משהו מיוחד... כשהתורה לא עומדת לי על הראש ולא מחייבת אותי לעשות משהו... מה קורה אז?? האם גם אני יודע ליזום??

האם אני מסוגל לקחת נר ולהאיר לקב"ה?? או אני רק מובל... רק נגרו... אם הקב"ה מחייב אותי ומוביל אותי... אז אני מובל אחרי... אבל כשנדרש ממני ליזום... פה אני עומד ומחכה... מחכה שהקב"ה יזום...

עשרים דורות מאדם הראשון ועד אברהם אבינו שכולם מכעיסים ובאים... למה מכעיסים?? הקב"ה מחכה שמישהו יזום!!!! שמישהו יבא ויביע רצון לשותפות איתי... מישהו שיביע נכונות ואכפתיות לכבוד שמים ולא רק להיות מובל... הקב"ה מחכה ומחכה ואין!!! כולם מוכנים להיות מובלים... אבל לא להוביל... עד שהגיע אברהם אבינו והוא הראשון שנטל את הנר והתהלך **לפני** הקב"ה כדי להאיר לו ולא רק להתהלך **אחרי**... אברהם הוא הראשון שהביע נכונות להיות שותף אמיתי... ליזום ולרצות להתקרב לקב"ה ולא רק להיות מובל...

אז שוב: תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

ניגש אלי בחור ומתלונן: אני יושב ולומד ומשקיע ועושה מה שצריך ובכל זאת לא הולך לי... אני לא מקבל שום פידבק מהקב"ה... פעם כשהייתי לומד הייתי מקבל חיובים משמים... היה לי חשק... היה לי מצב רוח... ואילו עכשיו העסק פתאום נהיה כזה יבש... אני לומד ואני לא מרגיש חיובים משמים... מה קרה?? לאיפה הקב"ה נעלם כביכול וכי הוא לא רואה כמה אני משקיע ומקריב למענתי?? נו... מה התשובה??

בחור יקר: ברוך הבא... זכית כעת להיכנס בבריתו של אברהם אבינו... תבין: עד היום הקב"ה לא בנה עליך יותר מידי הרבה... הוא ציפה ממך רק שתתהלך **אחרי** הקב"ה הלך עם הנר לפניך ואתה הלכת בעקבות האור... והנה... הקב"ה כעת מזמין ממך מצב הפוך!!! התהלך **לפני** תלך אתה קדימה ותאיר לי... כן... אני צריך את האור שלך... את נר החנוכה שלך שיפליח בחשיכה ויאיר לי...

זה לא קל ללכת קדימה ולהאיר... אבל זו הזדמנות!!!

זו הזדמנות שלך ליזום!! זו הזדמנות שלך לעמוד במקום של אביך אברהם אבינו... זו הזדמנות שלך להיות מכבי... לקחת את המילים מי כמוך באלמים ה' ולהפוך את זה ל"מי כמוך באלים ה'!!!

במשך החורף יהיו כמה ימים כאלו... יהיו כמה רגעים קשים שבהם יתכן שתרגיש אימה חשיכה... ובאופן טבעי אתה תחכה לקב"ה שיבא ויאיר לך... אבל קח בחשבון שהקב"ה כעת מזמין שאתה תבא ותאיר לו!!!

ואת הכח הזה להאיר לקב"ה... את זה אנחנו מקבלים מחנוכה!!!!

חנוכה זה חג של בין השמשות... חג של הרגעים המבולבלים של הלא פה ולא שם... שהרגעים האלו הרי מגיעים ובחנוכה חג החינוך... בחג הזה אנחנו מתחנכים איך להתהלך לפני הקב"ה ולהאיר לו...

יום אחד כזה שאתה מתהלך לפני ה' ומאיר לו! יקר לאין ערוך מהרבה ימים אחרים שהוא האיר לך ואתה התהלכת אחרי...

אנחנו לא מזמינים את הימים הקשים האלו! אדרבה... כולנו מאחלים לעצמנו הרבה מאוד פנים בתורה... שתמיד הקב"ה יאיר לך... אבל אם חלילה קורה!!! ואתה קם בוקר אחד ופותח את הגמי' ואתה לא רואה אור... יש לך כמה מפריעים וקשיים שרק חושך אתה רואה... אל תברח... אדרבה... מול נרות החנוכה נתחנך ונצבור כוחות לנצל את הרגעים האלו להאיר לפני ה'... זה נר החנוכה שהולך איתנו להמשך השנה...

זו הרגשה אחרת לגמרי!!! בחור כזה שתמיד צריך שיהיה לו הארת פנים בתורה... הוא תמיד צריך שיהיה אורה של לימוד... הוא תמיד צריך שיהיה לו חשק... אחרת הוא לא יודע איפה לקבור את עצמו... הוא בחור מאוד מסכן!!! הוא כל הזמן הולך בחשש... רגע... יש חשק או ח"ו אין חשק?? האם יש מספיק הארת פנים או לא?? אז זהו!!! חנוכה שמח... הסר דאגה מליבך... יהי רצון שיהיה תמיד חשק... אבל מקסימום לא!!! לא קרה כלום!! לא חייבים לחפש ללכת חיזוק ולא התהפך העולם... בסה"כ הקב"ה מזמין ממני שאני התהלך לפניו ואאיר לו... והנני מוכן ומזומן להדליק את נר החנוכה הזו... לכשתבא כזו הזמנה.